Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Cypriot

1905-12-31

þÿ š Í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 3 0 1

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9167

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 301 ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1905

ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ 1906

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΡΧΑΙ

Ὁ νέος Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, ὁ Σὲρ Ἔνρυ Κιάμπελ Μπάνερμαν, ἔκαμε τέλος τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Δημόσιον, ἐνώπιον ἑνὸς χιλιάδων ἀκροατῶν, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν καὶ φίλων του, ἀναπτύξας εἰς τὴν κολοσσαίαν αἴθουσαν Ἄλμπερτ Χώλ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Φιλελευθέρων.

Δὲν θ' ἀναλύσωμεν ἐν ἐκτάσει εἰμὴ ὡς πρός τινα σημεῖα τὸν λόγον τοῦτον, περιλαμβάνοντα πολλὰς ἀπὸ τὰς γνωστὰς δόξασίας ἐνὸς ἱστορικοῦ κόμματος τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Τὸ Ἐλεύθερον Ἐμπόριον, Κοινωνικαὶ μεταρρυθμίσεις, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα, ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἰρλανδίας, τὸ πρόβλημα τῶν Ἰδιῶν, ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική, ἡ πορεία τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς Ἀποικίας.—πάντα παρήλασαν ἐν τῇ ἀγορεύσει τοῦ Ἡγέτου τῶν Φιλελευθέρων καὶ Πρωθυπουργοῦ.

ᾧ

Τὰ σημεῖα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Ἀγγλου Κυβερνήτου, ἅτινα ἤδη θὰ ἐπιστήσωμεν δέον νὰ μελετηθῶσιν ἐν Κύπρῳ μεθ' ὅλης τῆς προσοχῆς, καθόσον πρόκειται περὶ τῶν γενικωτέρων ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κυβερνήσῃ τὸ Φιλελεύθερον Ὑπουργεῖον, καὶ αἵτινες, φυσικά, μεγάλως ἐνδιαφέρουσιν ἡμᾶς.

Ὁμιλῶν περὶ τῶν Ἀποικιῶν, ἰδοὺ περίπου τι εἶπε ὁ Πρωθυπουργός:

«Ὀφείλω νὰ ὁηλώσω τοῦτο· ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν »Ἀποικιῶν καὶ τῆς Μητροπόλεως οὐδέποτε ἐκανονίσθησαν ἐπὶ »κομματικῶν ὑπολογισμῶν.»

Πρόκειται; ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ εἶνε πάντοτε ἡ πολιτικὴ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἀπέναντι τῶν Ἀποικιῶν, παρατηρήσαντες εἰς προηγούμενον φύλλον ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀπολύτως ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μερίδος ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλ' ὁ Πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ἀμέσως:

«Βεβαίως, τὰ δημοκρατικὰ καὶ προοδευτικὰ ἔνστικτα τῶν Ἀποικεῶν καὶ πολιτευμάτων αὐτῶν θὰ εὕρουν περισσοτέρας συμπαθείας ἐκ μέρους μας.»

Καὶ ἀμέσως κατόπιν ὁ ἀγορητής, θέλων νὰ τονίσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀγγέλλει ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων, ὅτι «τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε διαταγὰς εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν ἀποβίβασιν Κινέζων ἐργατῶν διὰ τὰ Χρυσωρυχεῖα.»

Οἱ παρακολουθήσαντες τὸ ζήτημα τῶν Κινέζων ἐργατῶν ἐν Νοτίῳ Ἀφρικῇ θὰ γνωρίζουν ὅτι εἶνε τοῦτο μία τῶν φλεγουσῶν ὑποθέσεων τοῦ Τρανσβάαλ. Διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ κεφαλαιοῦχοι νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰ χρυσωρυχεῖα μὲ κέρδη, τοῖς ἐπετράπη νὰ φέρουν ἐργάτας μὲ εὐτελεῖς μισθοὺς ἐκ Κίνας, οἱ ὁποῖοι βαθμηδὸν ἐκτοπίζουν τοὺς ἐντοπίους ἐργάτας. Ματαίως οἱ τρανσβαλιοὶ διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὴν πρώην Κυβέρνησιν τῶν Συντηρητικῶν. Αὕτη ἠνόει νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν χρυσωρυχείων, καὶ δὲν ἔδιδεν ἄδειαν εἰς τὸν νεωστὶ ὑποταχθέντα ἥρωα λαὸν Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ὁ τόπος ἤρχισε νὰ πλημμυρῇ ἀπὸ Κινέζους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ταχέως ὑπερέβη τὰς 50,000. Καὶ ὁ ἀποικισμὸς ἐξηκολούθει. Τὸ ζήτημα ἀπέβαινεν ἀπὸ ἁπλῶς κερδοσκοπικοῦ εἰς κοινωνικὸν καὶ πολιτικόν. Καὶ ἐδημιουργήθη ὁ κίνδυνος νὰ καταπνιγῇ ὁ ἐντόπιος πληθυσμὸς ὑπὸ τῶν Κινέζων ἀποίκων.

ᾧ

Τὸ σημαντικώτατον δι' ἡμᾶς εἶνε ἡ πορεία τοῦ νέου Ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ τρανσβαλινοῦ τούτου ζητήματος, καὶ ἡ ἀρχὴ τὴν ὁποίαν ἔθεσε ἐπὶ τούτῳ. Διατί διέταξε νὰ σταματήσῃ ὁ ἀποικισμός; Ἰδοὺ αἱ ὁδηγίαι τοῦ Λόρδου Ἔλγιν πρὸς τὸν Ἀρμοστὴν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς:

«Ἐπιφυλάττουσα ἡ Κυβέρνησις τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ »τοῦ ὅλου ζητήματος, φρονεῖ, ὡς ἤδη σᾶς ἐτηλεγράφησα, »ὅτι τὸ πείραμα τῆς εἰσαγωγῆς Κινέζων ἐργατῶν δὲν πρέπει »νὰ ἐξακολουθήσῃ **μέχρι ὅτου γνωσθῇ ἡ γνώμη »τῆς Ἀποικίας δι' ἀληθῶς ἀντιπροσωπευ»τικῆς Βουλῆς,** καὶ ἑπομένως ἀπεφάσισα νὰ σταμα»τήσῃ τὴν μεταφορὰ Κινέζων **ἕως ὅτου δώσωμεν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἀποικίαν.»**

ᾧ

Δύο μεγάλα πράγματα ἐξάγομεν ἐκ τοῦ ἐξόχου τούτου Διαγγέλματος: Πρῶτον, ὅτι τὸ Τρανσβάαλ καὶ ἡ Ὀράγγη λαμβάνουν πλήρη αὐτονομίαν, ὡς ὁ Καναδᾶς καὶ ἡ Αὐστραλία, καὶ ὅτι ὁ ἰμπεριαλισμὸς τοῦ κ. Τσαμπέρλαιν κατασυτρίβεται. Δεύτερον, ὅτι πρὸς τὸ μεμονωμένου περὶ ζωτικοῦ ζητήματος, ἡ **Κυβέρνησις δὲν ἀποφασίζει πρὶν ἢ λάβῃ τὴν γνώμην τῶν ἐντοπίων, καὶ ἐξαρτᾷ τὴν ἀπόφασίν της ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ τόπου.**

Τί ζητοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι; Τί ἄλλο παρὰ τὰς σωτηρίους ταύτας ἀρχάς, τῶν ὁποίων μέγας σαλπιγκτὴς ὑπῆρξεν ὁ Γλάδστων; Τί ἄλλο, παρὰ νὰ ἴδωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τούτων ἐν Κύπρῳ;

Ζητοῦμεν ἀπὸ εἴκοσιν ἑπτὰ ἐτῶν ὅπως ἡ Κυβέρνησις σταματήσῃ ἀποστέλλουσα τὸ περίσσευμα τῶν ἐσόδων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως σταματήσῃ ἀποστραγγίζουσα τὸ Ταμεῖον τῆς Νήσου ἄνευ δικαιώματος, ἐναντίον τῆς γενικῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, ἐναντίον συλλαλητηρίων, κατακραυγῶν, παραπόνων, ὑπομνημάτων, ὑπομνημάτων.

Ποῦ ἐρρίφθη μέχρι τοῦδε ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ διὰ τὴν Κύπρον, ἡ γνώμη τὴν ὁποίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν ἐπικαλεῖται σήμερον διὰ τὸ Τρανσβάαλ;

Ὑπάρχουν δύο σταθμὰ καὶ δύο μέτρα; Ἐὰν ἡ γνώμη μιᾶς Ἀποικίας ἔχει κῦρος καὶ αὐθεντίαν διὰ τὴν διευθέτησιν ζητήματός τινος αὐτῆς, διατί δὲ, συμβαίνῃ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν ἄλλην Ἀποικίαν; Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὸ ἀδίκημα εἶνε ἀδίκημα. Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην ὑπάρχει ἐκπεφρασμένη ἡ γνώμη τῶν κατοίκων ἐπὶ τῶν ἐλκείων πληγῶν. Διατί νὰ ἀκούωνται οἱ μὲν καὶ νὰ παρακούωνται οἱ δέ;

Τὸ Κινεζικὸν ζήτημα εἶνε πρόσφατον διὰ τὸ Τρανσβάαλ, ἐνῷ τὸ τοῦ Φόρου τῆς Ὑποτελείας ὑφίσταται ἐν Κύπρῳ ἀπὸ 27 ἐτῶν.

Ἀληθεύει ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν ἠγωνίσθησαν καθ' ὃν τρόπον οἱ Τρανσβααλινοί. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς ἐκεῖνος ὅστις θὰ μᾶς ῥίψῃ τοῦτο κατὰ πρόσωπον,—ὁ νῦν Πρωθυπουργός, ὅστις τόσον εὐγλώττως ὑπεστήριξε σχεδὸν τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν διευθέτησιν τῶν φλεγόντων ζητημάτων τοῦ κόσμου **δι' εἰρηνικῶν, διὰ συνταγματικῶν μέσων, ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς ὑψηλῆς κρίσεως καὶ τῆς Δικαιοσύνης.**

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

Ὑπὸ Rev. W. R. Livingstone, M A.

Ὅτι πολλὰ ἔτη πρὸ τοῦ ὄνείρου τῆς Κυρίας Μαρίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λυκοῦργος ὡμίλει ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἐξέφρασε τὴν ἐνδόμυχον αὐτοῦ ἐπιθυμίαν ὅπως ἴδῃ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ συνεννόησις θα ἦτο δυνατή, καίτοι ἡ προσδοκία αὕτη τότε ἦτο πολὺ μᾶλλον ἀπελπὶς ἢ τώρα. Ὀλίγον ἠλπιζεν, ὅτι ἡ τελευταία ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν κύριόν του, τὸν Ἡγεμόνα τῆς Εἰρήνης, θὰ ἦταν αἱ ἐπιτυχεῖς ἀπόπειραι τας ὁποίας ἔκαμεν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Βόννης τοῦ 1875 πρὸς ἐλάττωσιν τῶν δυσχερειῶν μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος,

συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐφημερίων του, ἐπεβιβάσθη ἐκ Σύρου καὶ ἔφθασεν εἰς Λίβερπουλ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1870. Κατέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ κ. Παπαγιάννη ἐν Λιβερπουλ, καὶ ἔλαβεν ἐπιστολὰς, εὐσεβάστως χαιρετιζούσας αὐτὸν, παρὰ τῆς Ἀγγλο Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρείας ὁμοῦ μέ τινας ἐκλεκτοὺς τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, γερμανικῇ καὶ λατινικῇ. Ὡσαύτως ἔλαβε τὸ Ἀγγλικὸν Προσευχητάριον μεταφρασμένον εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Παρέστη κατὰ τὴν ἑσπερινὴν λειτουργίαν τῆς ἁγ. Μαργαρίτας ἐν Λιβερπουλ, καὶ, τῇ παρακλήσει τοῦ Ἐφημερίου, ἔδωσε τὴν εὐλογίαν του εἰς τὸ γονυπετὲς ἐκκλησίασμα, πρᾶξιν τὴν ὁποίαν κατόπιν ἐπετέλει πάντοτε ὁσάκις παρίστατο εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἡμῶν Λειτουργίας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Νέου Ἔτους ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἁγ. Νικολάου ἐνεκαινίζετο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μεθ' ὅλων τῶν Ἀνατολικῶν Τύπων ἐν τῷ μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος Ἀγγλων καὶ Ἑλλήνων.

Τέσσαρας ἡμέρας

μετὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ἄφιξιν του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λυκοῦργος ἐλάμβανεν ἐπιστολὴν χαιρετιστήριον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κανταβρυγίας, πληροφοροῦντος αὐτὸν ὅτι παρεκάλεσε τὸν αἰδ. Γεώργιον Οὐίλλιαμς, πασίγνωστον ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἀνατολὴν, ἵνα χρησιμεύσῃ αὐτῷ ὡς ξεναγὸς κατὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ διαμονήν του. Καλυτέρα ἐκλογὴ δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ, καὶ ὁ Λυκοῦργος κατόπιν περιέγραφε τὸν νέον του φίλον ὡς «ἄνδρα βαθείας μαθήσεως,» φιλέλληνα καὶ φίλον τῆς Ὀρθοδοξίας, δύο ταξίδια ἐπιχειρήσαντα εἰς Ἀνατολὴν, γράψαντα δὲ καὶ πράξαντα πολλὰ ἵνα ὑποβάλῃ τὴν ἕνωσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Ἐκ Λίβερπουλ μετέβη ἵνα διαμείνῃ εἰς τὸν Πύργον Χαουάρδεν παρὰ τῷ

κυρίῳ Γλάδστωνι,

ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος ὑποδεχθεὶς αὐτὸν εἰς Ἀγγλικὴν οἰκίαν. Συνεφώνησαν νὰ συναντηθῶσι ταχέως εἰς Λονδῖνον, καὶ κατόπιν μετέβη ἵνα διαμείνῃ παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ὑόρκης.

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ παραθέσω μέρος ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἔγραψε πρὸς τὴν ἀδελφήν του:

«Φιλτάτη ἀδελφή, Σοὶ γράφω ἐξ Ὑόρκης, γενεθλίου πόλεως τῆς Ἁγίας Ἑλένης. Γράφω ἀπὸ τοῦ Μεγάρου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.... Τὸ ὄνειρον τῆς Κυρίας Μαρίας ἐξακολουθεῖ πάντοτε πραγματούμενον. Μάλιστα· εἶμαι ἀδύνατον νὰ σοὶ παραστήσω διὰ περιγραφῆς τὰς τιμὰς αἵτινες πανταχόθεν μοὶ ἀπενεμήθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ μέρους τούτου, ὅστις εἶναι εἷς τῶν πρώτων Λόρδων τοῦ Κοινοβουλίου, εἶναι ἕτερος μετὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Καντοβρυγίας, ἔπραξέ τι ὑπερβαλὼν τοὺς ἄλλους ἐν τῇ περιποιήσει του.... Μοὶ ἔδωσε τὰ δωμάτια τὰ ὁποῖα

ὁ υἱὸς

καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Βασιλίσσης κατῴκησαν ὅταν τὸν ἐπεσκέφθησαν... Μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τῆς Ὑόρκης, τὴν κομψοτάτην ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκκλησίαν, ὅπου μέγα πλῆθος καὶ ἅπας ὁ Κλῆρος ἀνέμενεν. Ἐκεῖ ὁ πρωθιερεὺς μὲ προσεφώνησεν. .. Ἀπήντησα γερμανιστί... Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ τὸν δεσμὸν τοῦτον καὶ τὸν καταστήσῃ ἔτι ἰσχυρότερον, ἕως ὅτου πάντες φθάσωμεν εἰς μίαν ἑνότητα καὶ δοξάζωμεν τὰς αὐτὰς ἀληθείας ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ μας. Ὑόρκη, Ἰανουαρίου 19, 1870.

Τὸ θέαμα τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Ὑόρκης καὶ τοῦ εὐλαβοῦς πλήθους, ὡς τὸ εἶδε φωτιζόμενον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ δύοντος ἡλίου, ἦτο τι περὶ τοῦ ὁποίου ἠγάπα νὰ ὁμιλῇ πολὺ μετὰ ταῦτα μεταξὺ τῶν φίλων του ἐν Ἀθήναις.

Εἰς μίαν τῶν ἐξ Ὑόρκης ἐπιστολῶν του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρει τὸν Θεόδωρον, ὅστις ὑπῆρξεν Ἀρχιεπίσκοπος Καντεβρυγίας κατὰ τὸν ἕβδομον αἰῶνα, καὶ ὅστις ἔγεν ἤθη ἐν Ταρσῷ. Κατεῖχε τὴν ἐπισκοπὴν ἔδδομος ἐν τῇ διαδοχικῇ σειρᾷ ἀπὸ τοῦ Αὐγουστίνου, ἐπὶ 22 ἔτη. καὶ ἔζησεν ἐκεῖ μέχρι ἡλικίας 88. Ἦτο ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήκουσεν ὁλοκλήρος ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς ἑνώσεως τῶν Βρεταννῶν Χριστιανῶν τοὺς ὁποίους προσηλύτισεν ἡ Ἀνατολή, μετὰ τῶν βραδύτερον προσηλυτισθέντων ὑπὸ τῆς Δύσεως Ἀγγλων.

Ἐξ Ὑόρκης

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λυκοῦργος μετέβη εἰς Λίνκολν, ἀφικόμενος δὲ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐπισκόπου εὗρε πρὸς χαράν του ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ διερμηνέως του δὲν ἐχρειάζοντο, καὶ ὅτι ὁ ξενίζων αὐτὸν ἠδύνατο νὰ συνδιαλέγηται μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν γλῶσσαν του. Κατὰ τὴν νεότητά του ὁ Ἐπίσκοπος Οὐόρτσουορθ εἶχε μείνῃ ἐπί τινα χρόνον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ διαμονή του ἐκεῖ τὸν καθίστα ἤδη ἱκανὸν νὰ ὁμιλῇ μετὰ τελείας εὐχερείας ἐν καθαρωτάτῃ ἑλληνικῇ πρὸς τὸν ἐξ Ἀνατολῆς ἀδελφόν-Ἐπίσκοπο.

Αἱ ἡμέραι τὰς ὁποίας διῆλθε μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Λίνκολν πάντοτε κατόπιν ἀναμιμνήσκοντο ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως, συχνάκις δὲ ὡμίλει μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῶν εὐδαιμόνων ἡμερῶν τὰς ὁποίας ἀπήλαυσε μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ λογίου καὶ ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου Οὐόρτσουορθ τῆς Σώλσμπαρυ, ὅστις τοσοῦτον γνωστὸς εἶναι σήμερον ὡς ὑποθάλπων τὴν προσήνειαν καὶ συνεννόησιν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

W. R. LIVINGSTONE.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: **Λαμπραὶ τιμαὶ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Λυκοῦργον ὑπὸ τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἐπιφανῶν Ἀγγλων.**

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΜΑΣ

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκ καρδίας εὐχεται πρὸς ὅλους τοὺς ὑποστηρίζοντας αὐτὸν ἐν τῷ ἔργῳ του, πρὸς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας καὶ συμπατριώτας, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν εὐτυχὲς τὸ 1906.

Διὰ τὰ παρελθόντα ἔτη—καὶ ἐκεῖνα καθ' ἃ ὁ ἴδιος εἰργάσθη μεταξύ των, καὶ τὰ προτέρον—ἐργασία ὑπὲρ τοῦ ἁπάντων τιμιωτέρου καὶ ἁγιωτέρου, τῆς Πατρίδος, ἐγένετο βεβαιῶς παρὰ παντὸς τέκνου αὐτῆς. Κατὰ ποσὸν ἡ ἐργασία αὕτη ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικὴ εἰν προκειται νὰ ἐξετάσωμεν τωρα, ἀρκεῖ ὅμως ἔτι ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ὑψιστον καὶ εὐγενέστατον ἰδεῶδες ἡμῶν, τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς γῆς ἣν οἱ Ἀχαιοι τοῦ Τεύκρου, καὶ ὁ Ἀθηναῖος Ἀκαμας, καὶ ὁ Νικοκλῆς, καὶ ὁ Εὐαγόρας, καὶ ὁ Πραξανδρος μᾶς παρέδωσαν.

Ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀγώνων τούτων καὶ τῆς ἐπιστεψεως αὐτῶν· μὲ τὸν ἀμάραντον τῆς Νίκης στεφανον ἃς σκέπτεται καὶ ἃς ὁρᾷ ἕκαστος καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ἃς εὐχηθῶμεν δὲ ὅπως τὸ αὔριον ἀρχόμενον σωτήριον ἔτος ἀποδῇ ἐν τούτῳ καρποφορωτερον τῶν προηγουμένων αὐτοῦ.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ

Ὁ Σὲρ Ἔνρυ Κιαμπελ Μπάνερμαν ἀπηύθυνεν ἰσχατως τὴν πρώτην του δημοσίαν ἀγόρευσιν ὡς Πρωθυπουργός, ἐνώπιον δεκακισχιλίων ἐκλογέων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν ἀκροαταὶ καὶ σύκ ὀλίγαι κυρίαι.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνήλθεν εἰς ὕψη ρητορικῆς, ὡμιλήσας ἐπὶ πάντων των θεμάτων καὶ ἀναπτύξας τὸ πρόγραμμα κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐργασθῇ. Εὑρίσκετο δὲ εἰς τὸ μέσον τῆς ὁμιλίας του, ὅτε μία κυρία ἐγερθεῖσα τὸν διέκοψε, λέγουσα,

—Καὶ σὰ τὴν ψῆφον τῶν γυναικῶν τι-ποτε;

Ὁ ἀγορητὴς ἐθεώρησε περιττὸν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν.

Ὅταν πάλιν ἐν τέλει κατέρχετο τοῦ βήματος, ἄλλη κυρία τοῦ ἐφώναξε,

—Δὲν μᾶς εἴπετε τιποτε περὶ ψήφου τῶν γυναικῶν.

Ὁ Πρωθυπουργός, ἐννοεῖται, πάλιν ἐθεώρησε περιττὸν ν' ἀπαντήσῃ.

Τώρα... ἀναμένεται γυναικεία ἀποστολὴ ἐκ Λονδίνου διὰ νὰ σπουδάσῃ ἐν Λευκωσίᾳ τὸν τρόπον καὶ τὴν μέθοδον σὰ τῆς ὁποίας αἱ κυρίαι σύνολοι ν' ἀποκτήσουν τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν δικαίωμα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας—προχθεσινὸν ἀκόμη γεγονὸς—ὅτι ὁ κ. Χαϊυκραφτ, Προεδρεύων τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας, ἀπαγγέλλων ἀπόφασιν ἐπὶ δημοσιογραφικῆς δίκης, εἶπεν ὅτι ὁ Τύπος χαίρει ἐν Κύπρῳ μεγαλυτέρων ἐλευθεριῶν ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη τῆς Εὐρώπης.

Τί θὰ ἔλεγεν ὁ κ. Χαϊυκραφτ ἂν ἐδιέβαζε π χ. τὸ τελευταῖον Χριστουγεννιάτικον τεῦχος τῆς «Ἀληθείας» τοῦ κ Λαβουσέρ ; Ἂν δὲν τὸ ἔχῃ, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ τοῦ τὸ στείλωμεν.

Ἐπίσης εἴμεθα πρόθυμοι νὰ τοῦ στείλωμεν ἑκάστοτε παρόμοια δείγματα ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου.

Βεβαίως δὲν πρόκειται περὶ καμμιᾶς συγκρίσεως ἀλλὰ περὶ ἀπολύτου καταστάσεως πραγμάτων, ὡς καθολικὴ ἦτο καὶ ἡ περὶ τοῦ Κυπριακοῦ Τύπου γνώμη τοῦ κ. Χαϊυκραφτ.

Ἐὰν ὁ κ. Χαϊυκραφτ ἦτο ἐν Ἀγγλίᾳ ἤρχοντο δὲ ἢ τὸ τεῦχος τῆς «Ἀληθείας» τοῦ Λαβουσέρ ἢ ἄλλα δημοσιεύματα τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ὑπὸ τὴν κρίσιν του, ἀναμφιβόλως θὰ ἐξέφερε τοιαύτην τινὰ ἀπόφασιν :

— Ἐν Ἀγγλίᾳ πράγματι ὁ Τύπος χαίρει τῆς μεγιστης καὶ εὐρυτάτης ἐλευθερίας, ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ τῆς ὑφηλίου καὶ ἐν παντὶ Κράτει τῆς Εὐρώπης.

ΛΟΓΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Οἱ «Πατέρες τοῦ Λαοῦ,» οἱ βουλευταί, θὰ ἐργασθῶσιν ἐφέτος ὑπὸ πολὺ ἁρμοδιωτέρας ἀτμοσφαιρικὰς συνθήκας ἢ ἄλλοτε, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τοῦτο θὰ ἐπιδράσῃ καὶ εἰς τὸ ποιὸν τῆς ἐργασίας.

Μετὰ 17 ἡμέρας συνέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Νομοθετικοῦ, καὶ θὰ λειψῃ ἡ ἐκνευριστικὴ ἐργασία—ὑπὸ ζέστην 32 βαθμῶν συζητήσεις, καὶ τροποποιήσεις ἄρθρων, καὶ ἀγορεύσεις.

Καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα βλέπομεν μετὰ χαρᾶς ἐπικρατοῦσαν τὴν λογικὴν ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ Σὶρ Κάρολος ἀνέλαβε τὴν Κυβέρνησίν μας.

Οἱ δημοσιογράφοι ἰδιαιτέρως μεγάλας τῷ ὀφείλομεν εὐχαριστίας διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τὴν ὁποίαν ὥρισεν.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἡ μεγάλη λειτουργία τῶν Χριστουγέννων ἐτελέσθη εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Λευκωσίας τὴν...4ην πρωινὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς.

Τὸ ψῦχος ἦτο ἀφόρητον, ὁ καιρὸς συννεφώδης, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐλεεινοῦ καιροῦ ἐπικρατοῦν. Τὴν 4ην δὲ πρωινὴν τὰ κακὰ ἔρθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον, οὔτης τῆς ὥρας ταύτης τῆς χειρίστης τοῦ ἡμερονυκτίου.

Διὰ νὰ μεταβῇ τις εἰς τὴν ὡρισμένην λειτουργίαν ὑπὸ τοιαύτας ἀγρίας συνθήκας ἔπρεπε νὰ συλλογισθῇ πολὺ καλά. Καὶ οἱ ναοὶ δὲν συνεκλονίζοντο ὅσον ἔπρεπε πλῆθος χριστιανῶν.

Εἰς ἄλλα μέρη, εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν Ἀθήνας, ἡ λειτουργία τελεῖται τὴν 11ην τῆς νυκτὸς ὥραν ποιητικωτάτην, μᾶλλον ἀκίνδυνον, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἀδικαιολόγητον ἢ ἡ 4 πρωινή.

Ἐλπίζομεν ὅτι, κτλ.

ΓΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ ἐτησία Συνέλευσις.

Ὁ Πανηγυρικὸς του Ἀρχεδιακόνου.

Ὡς ἀνηγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ "Κυπρίου" ἐγένετο ἡ συνέλευσις τῶν συνδρομητῶν τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας Λευκωσίας εἰς τὸ Χημεῖον τὴν Δευτέραν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Λαΐδης Κίγκ Χάμαν.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς, τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα συνδρομηταὶ ἦσαν παρόντες.

Ὁ Sir Joseph Hutchinson ἐν ἐκτάσει ἐξέθηκε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συστάσεώς της, πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους, μέχρι σήμερον. Εἶπεν ὅτι διὰ τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας ἡ Λευκωσία διηρέθη εἰς περιοχάς, ἑκάστης κυρίας τῆς ἐπιτροπείας ἐχούσης ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της δύο τοιαύτας περιοχάς.

Εἰς τὰ τέσσαρα τῶν διαφόρων τμημάτων ἐγίνοντο ἐπισκέψεις περιοδικῶς, καὶ δὲν ἐδίδετο βοήθεια ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρὶν ἡ γίνῃ τοιαύτη ἐπίσκεψις.

Ὁ Ἀρχιδιακόνος ἐξήγησεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ γνωστὸν, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Φιλοπτωχος Ἑταιρεία εἶνε ἐντελῶς χωριστὴ ἀπὸ τῆς Μουσουλμανικῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας, καὶ ὅτι ὡσαύτως οὐδὲν κοινὸν ἔχει μετὰ τῆς Λευκωσιατικῆς Ἑταιρείας τῆς Σωτηρίας ἀποτελουμένης ἐκ κυριῶν αἵτινες παρέχουσιν ἐνδύματα εἰς τοὺς πτωχοὺς, εἴτε διὰ τῶν δύο ὑπαρχουσῶν Φιλοπτώχων Ἑταιρειῶν ἢ κατ' ἄλλους τρόπους.

Ὑπέδειξεν ὅτι ἐν πόλει τοῦ μεγέθους τῆς Λευκωσίας θὰ ὑπάρχωσι δυστυχεῖς καὶ ἀσθενεῖς τοὺς ὁποίους οἱ λοιποὶ κάτοικοι ἀγνοοῦσιν, ὅτι οἱ Ἄγγλοι καὶ ἄλλοι τῶν κατοίκων ἦσαν καθ' ὁλοκληρίαν πρόθυμοι νὰ βοηθῶσι τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἑταιρείας ταύτης δὲν ἐγνώριζον πῶς νὰ τὸ πράξωσι. Πιστεύει ὅτι καλὴ ἐργασία, ἐφ' ὅσον αἱ εἰσπράξεις ἐπέτρεψαν, ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος, καὶ ἐλπίζει ὅτι τώρα ὅτε ἡ Ἐπιτροπεία ἔλαβεν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τὰ πεπραγμένα, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν θὰ αὐξήσῃ ὅπερ θὰ καταστήσῃ δυνατὸν νὰ δίδεται βοήθεια εἰς εὐρύτερον κύκλον πτωχῶν.

Παρεκάλεσεν ὅλους τοὺς παρόντας εἰς τὴν συνέλευσιν συνδρομητὰς νὰ προσπαθήσωσιν ὅπως κάμωσι καὶ ἄλλους τοιούτους.

Προσέθηκεν ὅτι εὐχαριστίαι ὀφείλονται εἰς τὰς Κυρίας τῆς Ἐπιτροπείας αἵτινες πολὺ καλὴν ἐργασίαν ἔκαμαν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἐπίτιμο Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπείας Κυρίαν Μαυρογορδάτου, ἥτις δυστυχῶς ἔλειπε ἀσθενείας οὖσα ἦτο παροῦσα κατὰ τὴν συνέλευσιν.

Ὡσαύτως εὐχαριστεῖ τοὺς Ἰατροὺς οἵτινες τοσοῦτον γενναίως ἐκουσίως ἐπεσκέπτοντο τοὺς ἀσθενεῖς πτωχοὺς, καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν καλὴν των πρᾶξιν κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Τὰ Οἰκονομικά.

Κατόπιν ὁ Ἐπίτιμος γραμματεὺς ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν δίδουσαν λεπτομερείας τῆς γενομένης ἐργασίας κατὰ τὸ ἔτος, ὁ δὲ κ. Θ. Μιτσῆς Ἐπίτιμος Ταμίας περιέγραψε τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπεία.

Τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ Ἐπιτροπείας διὰ τὸ νέον ἔτος ἐτέθη τότε ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως καὶ ἡ παλαιὰ Ἐπιτροπεία ὁμοθύμως ἐξελέγη πάλιν, τῶν συνδρομητῶν ἐκφρασάντων οὕτω τὴν ἐπιδοκιμασίαν των διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ χρήματα τῆς Ἑταιρείας διεχειρίσθησαν.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγγείλωμεν, ὅτι ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, πρυτάνεσι τοῦ Πρυτάνεως κ. Γ. Χατζηδάκι, ἐψήφισε 500 δραχμὰς (17 λίρας, περίπου) ὑπέρ τοῦ ἱδρυομένου Κυπριακοῦ Μουσείου.

Ὡσαύτως, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου του ἄλλας 500 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ὡσαύτως, ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία θὰ συνδράμῃ τὸ Μουσεῖόν μας διὰ μεγαλυτέρου ἔτι ποσοῦ.

Ἡ χαρὰ τῶν Κυπρίων βεβαίως ἔσται μεγίστη διότι ὑπὲρ των προγονικῶν αὐτῶν θησαυρῶν ἔρχεται εἰς ἀρίστην καὶ καταλληλοτάτην στιγμὴν ἡ τοιαύτη ἐθνικὴ ἀρωγή, ἀποδεικνύουσα ἅπαξ ἔτι ὅτι εἰς εἶνε ὁ ἀπανταχοῦ ἑλληνισμός.

Εἰς τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο ἀξία ἰδιαιτέρων ἐπαίνων εἶνε ἡ πρωτοβουλία τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ καὶ Πρυτανέως, κ. Γ. Χατζηδάκι.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ

Κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας, ὁ Ἁρμοστής μας, συμφώνως, ὡς ἀνεγράψαμεν, τῇ γνώμῃ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου, διαβιβάζει πρὸς τὸ Ἑλλην. Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας παράκλησιν διὰ σχέδιον τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἀμέσως θ' ἀναθέσῃ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχεδίου εἰς τὸν διαπρεπῆ ἀρχιτέκτονα κ. Μπαλᾶνον. Τὸ σχέδιον θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν κ.κ. Π. Καββαδίου Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, καὶ Ν. Πολίτου, Καθηγητοῦ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ ἐπιτροπεία τοῦ Μουσείου προσκαλεῖται εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου Ἁρμοστοῦ πιθανῶς σήμερον.

ΜΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Τὴν πρωΐαν τῆς προχθὲς Τετάρτης ἡρέμως ἐξέπνευσεν, ἀποδημήσασα εἰς Κύριον, ἡ γηραιοτέρα καὶ σεβαστοτέρα Δέσποινα τῆς Λευκωσίας, ἡ **Μηλιὰ Κωνσταντινέδου**.

Ἡ συμπαθὴς γραῖα, ἥτις ἐπὶ 90 ὅλα ἔτη τοῦ βίου της ἀντέσχεν εἰς τόσας σωματικὰς καὶ ψυχικὰς δοκιμασίας, προσδληθεῖσα ἀπὸ ὀκτὼ μόλις ἡμερῶν ἐξ ὀξείας πνευμονίας, ὑπέκυψε τέλος εἰς τὸ μοιραῖον.

Σπανίως εἴδομεν τοιαύτη ἐνεποίησεν ἐν Λευκωσίᾳ, καὶ ἐν Κύπρῳ ἀπόμη, τόσον εἰς λιχρὶν καὶ τόσον γενικὴν θλῖψιν. Ἡ Μηλιὰ Κωνσταντινίδου ἀντεπροσώπευεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας τὸ ἰδιώδες τῆς ἀγαθότητος, καὶ εὐδίλως ὑπερβάλλομεν λέγοντες, ὅτι εἰς τὸ τρικυμιωδέστερα κοινωνικά μας πάθη ἀπετέλει μίαν ἀκτῖνα εἰρήνης καὶ καλωσύνης, τῆς ὁποίας τὴν χεῖρα αὐθορμήτως ἔκυπτεν ἵνα ἀσπασθῇ εἰσδήποτε παρουσιαζόμενος πρὸ αὐτῆς.

Μόνη ἀπετέλει μίαν ὁλόκληρον φιλόπτωχον ἑταιρείαν, καὶ εἰς τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα αἰσθήματά της εὐδόλως ἐμειώθη ὁ ζῆλος ἐκ τοῦ πρό τινων ἐτῶν ἀτυχήματος αὐτῆς, ὅπερ τὴν ἐστέρησε τῆς χρήσεως τοῦ ποδός καὶ τὴν καθήλωσεν, ἀκίνητον σχεδὸν, ἐπὶ τοῦ καθίσματος, — ἀλλ' ὀξύτατα ἀντιλαμβανομένην τῶν πάντων, εἰς πᾶν ζήτημα παρέχουσα μίαν συμβουλὴν ἢ μίαν παρηγορίαν.

Γεννηθεῖσα τῷ 1817 ἐκ περιφανοῦς τοῦ τόπου οἰκογενείας, καταδιωχθείσης καὶ καταφυγούσης εἰς Βενετίαν, ἐπανῆλθε μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς πολλὰ δεδάγματα φιλεργίας δι' τὴν κοινωνίαν μας, ὅσα ἀληθῶς ἀρχοντικὴ διάνοια ἠδύνατο νὰ συλλέξῃ.

Θησαυρὸς μητρικῶν αἰσθημάτων ἀνεξάντλητος, ἐπετέλεσεν ἐξόχως τὴν βαρεῖαν αὐτῆς μοῖραν, νὰ ἀναθρέψῃ τέκνα καὶ ἐγγόνους, ἐν μέσῳ δυσχερῶν περιστάσεων, ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, ἀντιμειφθεῖσα διὰ τοῦτο μὲ τὸ νὰ ἴδῃ ἑαυτὴν μητέρα τοῦ δημοφιλεστάτου τῶν πολιτευτῶν μας καὶ τοῦ σοφωτάτου τῶν καθηγητῶν μας, τῶν κ.κ. Πασχάλη καὶ Εὐσταθίου, καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας της, ἀρίστων τῆς κοινωνίας μας.

Τῆς εὐρυτάτης αὐτῆς συγγενείας δικαιότατα ἀπετέλει τὴν κορυφήν, καὶ αἱ νεώτεραι μητέρες εἰς τὰ πλευρόν της πάντοτε καὶ ἀπὸ τοῦ στόματός της, εὕρισκον τὴν νουθεσίαν, τὸ παράγγελμα, τὴν παρηγορίαν.

Εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἐκάθητο ἡ Μηλιὰ Κωνσταντινίδου κείται τώρα μία κανδύλα. Ἀλλ' ἡ μνήμη της, μνήμη γυναικὸς ἐπιτελεσάσης ἐξόχως τὸν ἐπὶ γῆς προορισμόν αὐτῆς, θὰ μείνῃ πάντοτε ἀδιάσειστος ὁδηγός.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΗΣ

Ὑπὸ τοὺς πενθίμους ἤχους τῶν κωδώνων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πρωτευούσης, ἐκηδεύθη περὶ τῆς 3ην μ.μ. τῆς Τετάρτης ἡ ΜΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. Κατὰ τὴν ἐπικήδειον τελετὴν ἐκ τῷ ναῷ Τριπιώτου, ἐχοροστάτησαν ὁ Πανιερώτατος Κυρηνείας, κληθεὶς ἐπίτηδες ἐκ τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ, ὁ Ἡγούμενος Κύκκου, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος, μεθ' ὅλου τοῦ Κλήρου τῆς πρωτευούσης. Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἦτο ἐκτακτος. Σῶμα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἠκολούθησε τὴν κηδείαν, πλεῖστοι στεφανοι κατετέθησαν ἐκ μέρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἐπικήδειος λόγος ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τῆς ἀφ' ἡμῶν μεταστάσης.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ τελετὴν, τιθεμένου εἰς οἶκον καὶ τὸ πλῆθος τῶν φίλων συνώδευσαν τὴν νεκρὰν μέχρι τοῦ τάφου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ δημοσίᾳ πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν συμπολίτας, ὅτι ἀμέριστον ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν σύντομον ἀσθένειαν τῆς προσφιλεστάτης ἡμῶν μητρὸς, ὅτι συνελυπήθησαν εἰλικρινῶς διὰ τὸν θάνατόν της, καὶ ὅτι ἀθρόοι συνώδευσαν τὸν σεβαστὸν αὐτῆς νεκρὸν μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας.

Ἰδιαιτέρως δὲ εὐχαριστοῦμεν τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Κορηνείας ὅτι προσῆλθεν ἐκ τῆς Μητροπόλεως, ἵνα χοροστατήσῃ κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ἐπίσης δὲ τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἡγούμενον Κύκκου καὶ τὸν Ἅγιον Ἀρχιμανδρίτην τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰς Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων, τὸν κ. Γυμνασιάρχην, καὶ τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, τὸ Προσωπικὸν τοῦ Παρθεναγωγείου, τοὺς ἐκφωνήσαντας ἐπικηδείους λόγους καὶ ἀποχαιρετισμοὺς, ὡς καὶ τοὺς καταθέσαντας στεφάνους. Τοιαῦται ἐνδείξεις κοινῆς ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς ἀείμνηστον ἡμῶν Μητέρα θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς πολύτιμοι ἀναμνήσεις.

Πασχάλης Κωνσταντινέδης.
Εὐστάθιος Κωνσταντινέδης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Οἰκογένειας του 21.

Εἰς τὴν νεκρολογίαν τῆς ἀειμνήστου Μηλιᾶς Κωνσταντινίδου σημειοῦμεν, ὅτι ἡ οἰκογένεια αὐτῆς κατὰ τὰς καταδιώξεις τοῦ 21 κατέφυγεν εἰς Βενετίαν.

Αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην;

Μετὰ τοῦ πατρός της μακαρίτιδος, Σεργίου Πασχαλίδη, καταφύγοντος εἰς Βενετίαν, εἶχον φύγῃ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ ἀδελφοί, Δημήτριος καὶ Ἰλαρίων. Τούτων ὁ πρῶτος μεταβὰς εἰς Ἑλλάδα μετέσχε τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας, σήμερον δὲ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ εἶνε ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐν Ἀθήναις, ἑνὸς μέλους αὐτῆς ὄντος τοῦ κ. Νέαρχ Πασχαλίδου, ὑπουργικοῦ τμηματάρχου, κλπ.

Ὁ δὲ Ἰλαρίων μετέβη εἰς Ὁλλανδίαν ὅπου διετέλεσε διδάσκαλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, αὐτὸς δὲ εἶνε καὶ ὁ δωρητὴς τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ σύζυγος τοῦ Μουκτάρη Γαστριῶν, πάσχουσα ἀπὸ ἐτῶν ἐκ τραχωμάτων, ἰατρεύθη ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἰατροῦ κ. Χ. Καλαβροῦ, ἐπιτυχόντος ἐντελῆ θεραπείαν αὐτῆς χάρις εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσίν του. Διὸ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Γαστριὰ, 20 Δεκεμβρίου, 1905.
Γιαννακὸς Νικολάου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας, ἐλθὼν ἐκτάκτως εἰς Λευκωσίαν, ἀνεχώρησε πάλιν τὴν πρωΐαν τῆς προχθὲς Πέμπτης, μετοικαίνων εἰς τὴν Μητρόπολιν αὐτοῦ. Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐπανέρχεται εἰς Λευκωσίαν πρὸς διαμονὴν μετὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Θεοφανείων.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀναχωρεῖ ἐπ' ἀδείᾳ.

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας, Καπταν Κέηδ, λαμβάνει ἄδειαν ἀπουσίας καὶ μεταβαίνει τὴν 2 προσεχοῦς Φεβρουαρίου ἐν. εἰς Καλὴν χάριν τῆς ὑγείας του.

Ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ὁ κ. Ἐδβερτ Μπόβιλ, ὑπαστυνόμος.

Ο „ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ„

Ἄγνωστον Ἱστορικὸν Ποίημα.

Τὸ προσεχὲς Τεῦχος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκδιδόμενον, θὰ περιέχῃ ὡς πρῶτον ἐκδοθὲν σύγγραμμα αὐτοῦ κάτι μεγάλως ἐνδιαφέρον δεδαιτερῶς τοὺς Κυπρίους, ὀφειλόμενον δὲ εἰς τὴν ἐρευνητικὴν ἱκανότητα τοῦ λογίου λαογράφου μας κ. Σιμοῦ Μενάρδου.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκδοθὲν σύγγραμμα εἶνε Ποίημα περιγράφον τὴν ἅλωσιν τῆς Λευκωσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων (1570.)

Ἐ

Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως μένει ἄγνωστον, μὴ ἀναφερομένου ἐν τῷ Ποιήματι, οὗτινος ἡ μὲν ἀρχὴ ὑπάρχει, ἐλλείπει δὲ τὸ τέλος, ὅπερ θὰ ἦτο κατὰ τὰ φαινόμενα περιγραφὴ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἀμμοχώστου.

Οἱ στίχοι, 750, εἶνε δεκαπενταπλάσιοι, ὁ ποιητὴς δὲ — ἤ, μᾶλλον, ὁ ποιητὴς — προσεπάθησε νὰ εἶνε ὁμοιοκατάληκτος, καὶ ἡ γλῶσσα εἶνε «μιξοβάρβαρος.»

Ἐ

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ποιήματος ἐγκειται εἰς τὸ ὅτι εἶνε περιγραφὴ τῆς ἁλώσεως ὑπὸ αὐτόπτου, βλέποντος τὰς ἐκτυλισσομένας ὀγρίας σκηνὰς ἀπὸ τοῦ καταφυγίου του. Φθάνει δὲ εἰς δραματικὰ ὕψη ὅταν περιγράφῃ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων ὑπὸ τῶν Τούρκων. Περιγράφει σίχμαλωσίας καὶ κακώσεις ἀρχοντισσῶν τῆς πόλεως, συμβάσας ὑπὸ τοὺς ἰδίους του ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀναφέρει ὀνόματα καὶ λεπτομέρειας μὴ δεδομένας ὑπ' οὐδεμιᾶς τῶν γνωστῶν ἱστορικῶν περιγραφῶν.

Ἐ

Ὁ κ. Μενάρδος εὗρε τὸ Ποίημα τοῦτο εἰς τὸ χωρίον Φασούλα, τῆς Λεμησοῦ· τὸ ἐπέγραψε ΘΡΗΝΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ὡς ἔχον σχέσιν μὲ τὸ γνωστὸν ποίημα Θρῆνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἀντέγραψε δὲ καὶ τὸ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Καθηγητὴν κ. Πελίτην, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ὁποίου δημοσιεύεται εἰς τὸ εἰρημένον Τεῦχος.

Ὅταν λάδωμεν ἀντίτυπα θὰ δώσωμεν εὐρυτέραν ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου, ὅπερ θὰ μᾶς ἀνακαλέσῃ ζωηρότατα εἰς τὴν μνήμην τὰ παθήματα τῶν προπατόρων μας.

ΑΙ ΔΙΚΑΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην.

Ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης τῶν Σχολικῶν Λευκωσίας — τῆς κινηθείσης ὑπὸ τῶν κ.κ. Πασχάλη κ.τ.λ. κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἰατρῶν — ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας, γνετα τὴν 9/22 Ἰανουαρίου.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς δίκης διὰ τὰ σχολικά, τὴν ὁποίαν ἐκίνησεν ἡ ἐπιτροπεία τῶν ἰατρῶν κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέου, ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐνώπιον τοῦ Προεδρεύοντος κ. Χαϊυκράφτ, ὅστις παρέπεμψεν αὐτὴν διὰ ἐκδίκασθῇ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς πρώτης συγγενοῦς αὐτῆ δίκης.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ

Ἐπὶ τῆς Δημοσιογραφικῆς δίκης.

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης τὸ Ἐφετεῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν του ἐπὶ τῆς ἐφέσεως τοῦ ἐκδότου τῆς «Κυπριακῆς Ἐπιθεωρήσεως» καὶ ἐπικύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς οὗτος κατεδικάσθη εἰς 90 ἀγγλικῶν λιρῶν πρόστιμον εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης καὶ τὴν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κυπριακῆς Ἐπιθεωρήσεως».

Η ΛΑΙΔΗ ΚΙΚ ΧΑΓΜΑΝ

Ἡ Δαΐδη Κικ Χάγμαν, ἐπιβαίνουσα ἁρμάτου ἀμαξίου, ἦλθεν ἐκ τοῦ Ἀρμοστείου εἰς Λευκωσίαν τὴν πρωΐαν τῆς χθες Παρασκευῆς καὶ ἔκαμε διάφορα ἀγοράς ἰδίας εἰς τὸ Γυναικοπάζαρον. Ἔφερον ἀπλουστάτην μαῦρον ἐνδυμασίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Διὰ τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ

Ἡ αὐτὴ ὑπηρεσία διὰ τηλεγραφικῆς εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον, διωργανώθη πάλιν διὰ συνδρομῶν χθὲς εἰς ἐλτρῆν ἐν Λευκωσίᾳ τὸ πρῶτον τηλεγράφημα.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Εὐνοϊκώτατος καιρός.

Βροχαὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐν ἀφθονίᾳ κατέπεσαν παντοχοῦ σχεδὸν τῆς Νήσου, εὐοδώσαι δὲ τὴν γεωργίαν.

Οἱ γεωργοὶ εἶνε κατευχαριστημένοι.

Ὁ καιρὸς μετεστράφη εἰς εὐδίαν καὶ τὸ ψῦχος ἠλάττωθη μεγάλως.

Γνωστοποιήσεις.

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν, ὅτι κατασκευάζω ΜΑΓΓΑΝΟΠΗΓΑΔΑ ξυλίνα, ἀπαραλλάκτα μὲ τὰ τοῦ Πειραιῶς (μὲ γλυκαντίκα,) εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Οἱ θέλοντες δύνανται νὰ ἀποταθῶσι πρὸς ἐμὲ εἰς Μόρφου, ὅπου ἐργάζομαι καὶ ἐργάζομαι.

Κωνσταντῖνος Ἀβλιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΑΡΕ

Χθὲς ἐγένετο συνεδρία τοῦ Κεντρικοῦ Ἰταρὲ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐξητάσθησαν τὰ παράπονα τῶν κ.κ. Ζαχαριάδου καὶ Λοιζίδου, μελῶν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἰταρέ, ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Μουλταρῶν.

Εἰς τὴν συνεδρίαν ἦταν καὶ οἱ κ.κ. Ζαχαριάδης καὶ Λοιζίδης.

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας ὡς ἀνεγράφομεν εἰς ἄλλην στήλην, ἀπέρχεται ἐπ' ἀδείᾳ μόνον ἐπὶ ἕνα μῆνα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Σήμερον ἀναμένονται ταχυδρομεῖα ἐξ Αἰγύπτου, Ἑλλάδος, καὶ Ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης. Τὸ ἐξ Ἀγγλίας ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔλθῃ διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

ΝΕΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ!

Εἰς τὴν Μεγάλην Ὁδόν.

Παρὰ τὴν Ἐμπορικὴν Λέσχην Λευκωσίας εἰς τὴν Μεγάλην Ὁδὸν, θὰ τοποθετηθῇ ἰσχυρὰ λύχνια μὲ φῶς ὁμόλιον πρὸς τὸ τῆς ἀστυνομίας. Τὴν λυχνίαν ταύτην ἐκάμετο τὸ κατάστημα Μαυσαβίου, ἡ ἀξία της εἶνε 125 λιρῶν τὴν ἑξ, ἡ δὲ 16 κατέβαλε τὸ Δημαρχεῖον, κάποιας λοιπὰς ἡ Λέσχη, κατὰ τὰ πλησίον καταστήματα. Τὴν καθημερινὴν φροντίδα αὐτῆς θὰ ἔχῃ τὸ Δημαρχεῖον.

Ὁ φωτισμὸς τοῦ μέρους ἐκείνου θὰ ποσοβασθῇ τοιοῦτος τρόπος εἰς Εὐρωπαϊκόν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορὰ Λευκωσίας.

Παρασκευὴ, 30/12 Ἰανουαρίου

Κριθάρι	τὸ κοιλὸν	γρ.	19—20
Σιτάρι	»	»	32—36
Βρώμη	»	»	12
Ὀρόβος	ἀντὶ τοῦ	»	25—26
Ρακὴ σουμᾶ 20 βαθμῶν	ἡ ὀκ.		2
Κουκκιὰ	ἡ ὀκ.	παρόν	60—65
Λούπινος	«	«	62—65
Γλυκάνισος	«	γρ.	4—4 1/2
Οἴνος λευκὸς	τὸ γουλάρι	σελ.	15 1/2
Οἶνος « β'	«	«	11
Οἶνος πολίτης	«	«	20—22
Κουμανδαρία	«	«	22—25
Βαμβάκι	ἡ λίτρα	γρ.	24

Ἀποκριάκα.

Πετρέλαιον φωτιστικὸν	τὸ κιβ.	γρ.	68
Ζαχαρεῖς	ὁ σάκκος	»	300
Καφὲς	ἡ ὀκᾶ	»	12 1/4
Σάπων Τριπόλεως	»	»	7 1/8
Ἀγγλικὰ ὀρύζια	ὁ σάκκος	»	109

Λίρα Ἀγγλίας τοῦς γρ. 108.

KONIAK
LIQUERS
BRANDY

Τὰ καλύτερα διὰ τὰς ἑορτάς, ὡς δῶρα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπισκέπτας εἰς τὸ Οἰνοπωλεῖον «ΕΡΜΗΣ» Γ. Μιχαηλίδου. Πλατεῖα πλευρὰ «Κυπρίου.»

"ΚΥΠΡΙΟΣ,"

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος	γρ.	2.

Διατριβαὶ: ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.
Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου.»

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Καὶ εἰς σοφός.

Τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον ἀνεγράφη εἰς Νορβηγικὴν ἐφημερίδα καὶ δεικνύει τὸ ἰσχυρὸν δημοκρατικὸν πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὁ Νορβηγικὸς λαὸς θεωρεῖ τὴν βασιλείαν.

Κατὰ τὸ τέλος ἑνὸς δράματος τοῦ μεγάλου συγγραφέως Μπιέρσον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἐν Χριστιανίᾳ, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο παρὼν καὶ ὁ νέος Βασιλεὺς Χάκων, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης προσεκάλεσε τὸν σεβάσμιον δραματικὸν εἰς τὸ βασιλικὸν θεωρεῖον καὶ τοῦ εἶπε:

—Πολὺ εὐμορφον δρᾶμα, ἀγαπητέ μου Μπιέρσον.

Ὁ Μπιέρσον ἐπλησίασε τὸν βασιλέα, καὶ θωπεύων αὐτὸν πατρικῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εἶπε:

—Μὴ λέγετε «μάγετ» (πολύ), Μεγαλειότατε, ἀλλὰ «μιτζε.» Ἔτσι τὸ προφέρομεν ἐδῶ. Ἕνας ἄνθρωπος τῆς θεσιώς σας πρέπει νὰ προσέχῃ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ πράγματα, ξεύρετε.

Ὁ βασιλεὺς Χάκων ἐξεπλάγη ἀρκετὰ, καὶ ἀπεκρίθη μεθ' ὅσης καλωσύνης ἠδύνατο, ὅτι προσεκτικῶς θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλὴν τοῦ συνομιλητοῦ αὐτοῦ.

—Σωστὰ, ἀπήντησεν ὁ κ. Μπιέρσον. Ἐὰν φροντίσετε νὰ ἐνθυμῆσθε, ὅ,τι σᾶς λέγω, θὰ λάβετε πολὺ καλὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ μὲ εὐχαριστήσετε.

Γράμματα Κυρηνείας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου, ὅπου δὲν ὡρίσθησαν ἀνταποκριταί, θέλοντες ἐκ τῶν περιφήμων **Κερηνειωτικῶν ἀλατζῶν** ἀς ἀπευθυνῶνται πρὸς τὸν μόνον ἰδιοκτήτην κ. Νικολαον Χρ. Οἰκονομου, εἰς Κυρήνειαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἄμα τῇ ζητήσει.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκλογικὸς ἀναβρασμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ.

Λονδίνον, 12 Δεκεμβρίου.

Ὁ Γύπος φαίνεται ἠρεμώτερος ἐν τῇ ἐκλογικῇ συζητήσει κατὰ τὴν προτεραίαν τῆς ψηφοφορίας. Μεγάλη ἐξέγερσις ὑπάρχει ἐναντίον ὑποψηφίων τινῶν, κατὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐρρίφθησαν λάσπη καὶ λίθοι. —Ρέυτερ

(Κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἄρχονται σήμερον. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι δὲν διεξάγονται συγχρόνως πανταχοῦ τῆς χώρας. ἀλλὰ ἐντὸς περιόδου ἀρκετῶν ἡμερῶν, ἑκάστου νομοῦ ὁρίζοντος τὰς ἰδικάς του χωριστά.)

Ἰαπωνικὴ Βουλή

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας, ἀνοίγων τὴν Βουλὴν πρό τινων ἡμερῶν, συνεχάρη τὸ ἔθνος διὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἐξέφρασε μεγάλην εὐαρέσκειαν διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς μετὰ τῆς Βριτανίας συμμαχίας.

ΗΜΑΧΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Τρομεραὶ σκηναὶ μεταξὺ ἐπαναστατῶν καὶ στρατοῦ.

Ἡ ἐν Μόσχᾳ μεγάλη μάχη τῶν ἐπαναστατῶν, ἥτις ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ Σαββάτου 23 Δεκεμβρίου καὶ ἐκράτησε συνεχῶς μέχρι τῆς Παρασκευῆς 29 Δεκεμβρίου, ὑπῆρξεν αἱματηροτάτη.

Περὶ τὰς 12,000 κατοίκων ὑπολογίζονται οἱ φονευθέντες καὶ πληγωθέντες.

Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ μάχη ἤρξατο εἶνε ἡ αἱματηροτέρα ἐν Μόσχᾳ ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ναπολέοντος.

Παντοῖα τὰ πεζοδρόμια ἦσαν κηλιδωμένα μὲ αἷμα· αἱ σανίδες τῶν παραθύρων τῶν καταστημάτων φέρουσιν ἴχνη τῶν σφαιρῶν, καὶ τὰ καπνίζοντα λείψανα τῶν ὀδοφραγμάτων, μὲ ἑκατοντάδας ὑαρδῶν συρματίνων φραγμῶν, παρεῖχον εὔγλωττον εἰκόνα τοῦ τρόμου ὃν ὑπέστη ἡ Μόσχα.

Εἰς τὴν μάχην ἔδωσεν ἀφορμὴν ἡ σύλληψις τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπαναστατῶν. Οὗτοι ὅμως ἐγνώριζον ὅτι θὰ συνελαμβάνοντο καὶ εἶχον διατάξει ἐγκαίρως τὰ τῆς μάχης.

Ὁ ἐν τῇ πόλει στρατὸς παρέμεινε πιστὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως διὰ τηλεβόλων.

Ἡ μάχη ἤρχισεν ὅταν οἱ δρόμοι ἦσαν πλήρεις πεζῶν ὁ Σαβατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολυάριθμοι σπουδασταὶ καὶ κυρίαι, ἐξ ὧν πολλαὶ ἐπληγώθησαν. Τὰ στρατεύματα διηύθυνον κυρίως τὰς προσπαθείας των κατὰ τῶν ὀδοφραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκτύπων μὲ ταχυβόλα καὶ πυροβόλα, κατασυντρίβοντα αὐτὰ μὲ τὸ φοβερὸν πῦρ. Ἡ κυρίευσις τῶν ὀδοφραγμάτων ἀπῄτησεν ἑξ ὥρας.

Εἰς ἑκάστην γωνίαν δρόμου ἄγριαι συμπλοκαὶ ἐγένοντο, ὀπισθεν δὲ τῶν ὀδοφραγμάτων τὸ θέαμα ἦτο τρομερὸν —κομματιασμένα σώματα καὶ ἄμορφοι ὄγκοι σαρκῶν.

Τὴν 9 μ. μ. οἱ δρόμοι ἦταν ἔρημοι.

Μεταξὺ τῶν τρομερῶν ἐπεισοδίων τῆς πρώτης μάχης ἦτο ἡ ὁλοτελὴς σραγὴ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τῶν ταχυβόλων, τῶν πυροβόλων καὶ τῶν τουφεκίων, ἐκείνων ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν οἵτινες ἀπεπειράθησαν νὰ κυριεύσωσιν ἐξ ἐφόδου τὸν σταθμὸν Νικολάϊ.

Εἴκοσι χιλιάδες ἐπαναστάται ἦταν ἐν τῇ πόλει, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολυάριθμοι γυναῖκες, βοηθοῦσαι εἰς τὴν κατασκευὴν ὀδοφραγμάτων. Ἠπειλήσαν δὲ νὰ μεταβάλωσι τὰς ἐκκλησίας εἰς φρουρία καὶ νὰ ὀναγκάσωσι τοὺς πυροβολητὰς νὰ κτυπῶσι τὸν σταυρόν.

Μία κυρία εὐγενοῦς καταγωγῆς, κυβεῖσα μὲ τὰ τέκνα της ὀπισθεν τοίχου ἐξ ποδῶν πάχους, εἶδεν ἐν τῶν τέκνων της κτυπούμενον ὑπὸ θραύσματος ὀβίδος, καὶ ἐξώκειλεν εἰς τὸν ὄροφον, ἀπωλέσασα πλέον τὸ λογικόν, κρατοῦσα εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ πληγωμένον τέκνον της. Ἡ τύχη της ἀγνοεῖται, καὶ τοιαῦται περιπτώσεις εἶνε πολυάριθμοι.

Μόλις τὴν Πέμπτην, 28 Δεκεμβρίου, οἱ ἐπαναστάται ἤρχισαν νὰ δίδωσι σημεῖα ἐξαντλήσεως καὶ τοι ἐξηκολούθουν νὰ μάχωνται.

Ὁ Τσάρος εἰς ὀλκτρὰν θέσιν.

Λέγεται ὅτι ὁ Τσάρος εἶνε ἐντελῶς ἀπροσπέλαστος καὶ εἰς ὀλκτρὰν κατάστασιν νευρικότητος. Οἱ ἀριστοκράται καὶ οἱ γαιοκτήμονες φεύγουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀφοῦ κατεῖδον ἀπεπείρασαν νὰ εὕρωσιν ἀγοραστὰς τῶν ἀπεράντων κτημάτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦνται διὰ καταστροφῆς ὑπὸ τῶν μαινομένων χωρικῶν.

Οἱ Ἰουδαῖοι φεύγοντες.

Ἑξήκοντα χιλιάδες ἄποροι Ἰουδαῖοι, μετὰ 20,000 παιδίων, ἀνεχώρησαν ἐκ Ρωσσίας δ' Αὐστρίαν. Ἡ αὐστριακὴ Κυβέρνησις λαμβάνει τώρα μέτρα ἵνα σταματήσῃ τὴν μετανάστευσιν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀδυνατοῦσα ἀνθένειαι δυνατὸν νὰ εἰσαγθῶσιν. Οὕτω πολλὰ κρούσματα χολέρας ἐπὶ ποστφύγων ἐκ Ρωσσίας ἐσημειώθησαν ἐν Γαλικίᾳ

Πολλαὶ χιλιάδες τοιούτων προσφύγων ἀνεχώρησαν διὰ Βριτανίαν καὶ Ἀμερικήν.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις μεγάλως ἠγανάκτησαν διότι ἡ Τουρκία ἠρνήθη νὰ δεχθῇ μετανάστας ἐκ Ρωσσίας ἐκτὸς μόνον Μουσουλμάνων. Τινὲς ἐκ τῶν Πρέσβεων ἔκαμαν παραστάσεις πρὸς τὴν Πύλην ἐπὶ τούτου.

Αἱ Κυρίαι δύνανται νὰ παραγγέλλωσι τὰς φόρμες τῶν χειμερινῶν καπέλλων των ἐν Λευκωσίᾳ.

Οἱ ἄνδρες δύνανται μὲ ἓν ἁπλοῦν σιδέρωμα νὰ ἔχωσι τὰ μαλακά των καπέλλα (ρεμπούπλικες) διαρκῶς καινούργη.

—

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Χ. Γ. Ρώσσου

(Στοὰ Φανερωμένης.)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω ὑμῖν γνωστὸν, ὅτι ἔχουσα ἐν Λευκωσίᾳ κατάστημα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν,

Μ. Γ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ καὶ Σία

καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Γ. Χριστοφίδου, ὅστις θὰ διευθύνεται νὰ ὑπογράφῃ ἐπίσης διὰ τῆς ἐπωνυμίας δι' ἁπάσας τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τοῦ καταστήματος.

Ἐν τῷ εἰρημένῳ καταστήματι εὑρίσκονται ἤδη πάντα τὰ εἴδη τῆς μανιφατούρας, ἅτινα προμηθεύομαι ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἀγγλίας, καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 30/12 Ἰανουαρίου, 1906.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Μελτιάδης Γ. Χριστοφίδης.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οἰκονομία—Ἀποταμίευσις, Πλοῦτος.

Πώλησις τῶν ἀσφαλεστέρων Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν δι' ἀντιπροσωπείας σεβαρῶν Τραπεζιτικῶν Οἴκων, διὰ μηνιαίων δόσεων καὶ μὲ τὴν παραχώρησιν τῆς τύχης τῆς Ὁμολογίας ἀπὸ τῆς προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομεριδίων.

—

Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν ἔλαντι πάντοτε ἀποδείξεως, θέλουσι συνοδεύει τὴν ὅλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται προθύμως καὶ ἀμέσως.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :—

Κ. Μ ΓΧΤΑΡΗΝ,

Λεμεσόν.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. Γ. Ρώσσου.

Τὸ μεγαλήτερον Βιβλιοπωλεῖον ἐν Κύπρῳ.

—

Λεξικὰ διαφόρων γλωσσῶν.
Διδακτικὰ βιβλία ὅλων τῶν εἰδῶν.
Ἡμεροδείκται (μπλὸκ) 1906.
Καζαμίας 1906.
Γαχυδρομικὰ δελτάρια εἰκονογρ.
Γραφικὴ ὕλη.
Βιβλία ἐκκλησιαστικά, τοῦ λαοῦ, ἱστορικά, μυθιστορήματα.
Μελάνη ἑλληνική.

Μπισκότα, Μυρωδικά, Λαιμοδέται.

—

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

—

Ὑποκαταστήματα : Ἐν Βαρωσίοις, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα Ἰωαννίδου. Ἐν Λεμησῷ παρὰ τῷ κ. Σοφ. Μηχαηλίδη.